

Bréf til Bjarna: Bréfitari Guðl. Arason (væntanlega Guðlaug) ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Bjarni Benediktsson – Bréf til Bjarna: Bréfitari Guðl. Arason ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Fjölskyldan

Askja 3-2, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Móttikið 14.2.1931.

Skrifa 23.2.1931

Bornups-Allé 251 C I

12. febr 1931.

Elskulegi frændi.

Mér þótti afar ósamt um
brjefið frá þjer og þakka jeg
þjer mjög vel fyrir það. - Það var
eins og þú væris að svana spurnu-
ingum mínum; þú skrifað einmitt
um það, sem mig langaði mest að
heyrna um.

Það er til að byrja með, hefur
þú átt allandsstett, í alóknunlandi,
og að eiga slíkt upp á Lokarás landa
kemur alveg heim við mína reynslu.

Á þeim sökum fer jeg enn ein-
förun. Þefandi fyrir skömm og skömm.

Eitt af þeir lakasta er að benda í
því, að búa hjá þjálfum. Þeir hafa
sjóð, því varst af öðru saubakúsi;
mígurum hatar heldna fólkið. Það
var dugnaður og þjer að drifa þig
burt í tíma. — En eins og því þesski,
því má líka mæna sig í heldna fólki-
inu. Þeir eru of margir, er fagant
mála og flátt haggja. — Samt skal
jeg komast við, að meðal þjóðvenja hefi
jg onott einlagustu og heitustu ein-
attu, sem jeg hef kynnt í æfimi. —
Það er var fyrirtak, að þau tófest þátt
í námskeiðinu í þýsku. Það hefur
þjóðvenjannum líkad og kemslan
reynst þjer gagnsleg. — Mjer er
einlagt óskiljanlegt að F. D. hafi
getað kennt, eða geti kennt þýsku;
ham hefur mudda af alþýskan framburð.

Þann
 form at:
 alsherrarnir
 opt i liliþjóla
 þio, en aldrei nema
 á sinustu danskefni, eða
 veitingahúsi, þar sem skilking
 dansa hálfraktar, og svo þau þín
 hús, sem menn tóma á með kveðningum
 sína til að dansa þar, er þú þín
 hljóf og dregka. Þar er
 bóndi og dregka. Þar er
 níku og þjófa, þar er
 þeningum eins eyða þú þín
 og samdi.
 Þú þín

A. Lilil:
Hjónlegu veit:
ingar og flest hinum
er seld um aðalium
þeir, sem aldrei drekka
þeir drukkeni, geta átt þas á
höttu að arena slegnis í not, lil
þas að hagt þe á má þening þeim
þas er sagt þeir hafi drukkið og
þengis slagi. — Þas eru allskki þau
vennathis þetta, helaus þas venalega
þi vörður tekim þyri þau
aðalun. og vörður
ad þannar iainan þera im
lega
þas mest er iainan þera im

Er það ekki njetto hjá mi? Þessi
naupgjarni höldi átti það ekki státið
að verða rektor og þrúsidur þorl.
Bjarnars, kjáni hjm mesti og þess at-
en stórlöginn. - Þá er þó minnar á
Pálma kameseyni. Þó illa gangi í
skólunum, er það engin furða, þar sem
gömlu kemararnir eru að róa upp á
eróti Pálma. Þar innanum gjörspilt,
í minni eins og Strmí Pálsson.

Menntun Japana er eist engin
gífurborðmenntun. Trúð góli þy
þá, að það borgaði sig, að kynnað
þessum lærða Japana, sem þú nefndir
En ekki sná samt bita þjóðvenjuna
af sjer; þeir eru afbrýðisamir og
eiskræmir. - Nýlega sá þy í Ors-
trabl. að Japannir eru 64'2 millibr.
Þetta er þjóðⁱⁿ, sem ekki letur
bugast og gengur í dauðann hiklaus
þeir signdu líka síðast.

Nordmenn eru margir hvernir
erkeisraddar. Norsk frú, sem
jag samferða 1795 laugút hjármjör,
8 kr. og stólot af skipinu á þess að
borða sín. Fingraför Dana erudjúp,
frú midugá Norðm., en þeim þakir
samt um Blendinga og við mequm til
að elsta þjóðina. Andí Norðm. hefur
örkumslast einöf tungan undir á þess
sem Dana. Þeir lagast með tímanum

því finnst til um dagnað þin,
að æra þarinn að hafa full not af
þessir lestnum. Það er ágæt að hlusta á
næður þresta á sd. þess tala fallett mál.
Þú lýstir sýningummi ávi greinil þess
það allt í þenda. Ellegar þá leikhúsinu. Nú er
þess um, að þú færðar þess ekki á þess þess
ekki að komast í leikhúsi í Reykjav. Þess þess þess
dóma um allt þess viðvikjendi.

Vondu marg blessaður og vell, og þess þess
innif. þessir þessir, skemtilegt og elskulegt, sem
þess er alltaf að lesa. Þess þess þess þess
þess þessir ett þessir Gæð. Þessir.

Borgars-Allee 25t6I.

15. febr. 1931.

Mótt. Jón 18. febr. 1931.

Stjórfa 13/2 - 1931.

Elskulegi frændi.

Þú mátt mi ekki halda, að ég
etli að ráðast á þig með brjefa-
skriftir, þó ég skrifi þær aptur.
Það var nefnif. sumt í brjefi þínu
sem jeg hafði ekki svarað greinif.

Þú sagðir, það var eptirtekkarent,
svenstu, bandar, sem þarna hefðu
verið, gætu lítið leiðbeint. - Það er
þú segir það. Það samast gamla
orðtakið: „Þúin förgyfir þúin og
kom aptur svín.“ - Þessir menn
hafa alls ekkert framast, þótt
þeir hafi átt heima í landinu.

Þeir leyfa sjer ekki menntunar.
En sitja á lítilljörlegum veit-
inga húsum og sidleysishúsum.
Þetta gjöna landaþ, því miður hjer
í borginni líka og er aamt til þess
að eita. - Hjá mörgum er dramb-
id svo mikid, að þeir koma fram
eins og kjánar. Þeir halda að það
sje menning að ^{þeir eru hettir} ~~kenna ekki~~ að
skammast sín. - Það er ekki all-
þeningaleysi að kenna, það máttu
vera viss um. - Napoleon var 40
að aldri, þegar hann lét dansken-
ana, mikinn snilling í þeirri mennt,
kenna sjer dans og aðna fagra
framtömu. - Þú mátt nú samt

ekki halda, að jeg þje að gefa
þjör bendingar með að læra dans,
síður en svo. Samt er dans góð og
fögur skemmtun. - Þú gætir haft
mikið gagn af að læra plastík.
Þú ert að sumadur. Það eru víst
allir háttstandandi Svíar, sem
læra plastík; þú skilur mig þó
jég skrifi eitlaust. Þalastiken
eykur miklu að áhrif orðanna
þjá meðmönnum, góðgar og
þrýðir allan manninn; og
þú ert frá nátturunnar hendi
gæddur stórkostlegum hófileg-
leikum í þessa átt. - Þú ert nú
sjálfur betur inni öllu þessu en þj.
Gæðis minn þálegi lærdi plastík

hjá Bouronville, franska kemar-
annum fræga, sem þá var kominn
hinn þórnungur maður til að kenna
Dönum, og hann var allna snemma
fallegastur í framtömu.

Pjetur br. þinn var á balli hjá
sendih. Sv. og gerði þar mesta
lukkun^{sk.} þúinn heldu honum við mig.
Jeg hef ekki séð Pjetur síðan hann
kom frá þjer. Myr þótt þú sést
um brjefið þitt alls og alls.

Jeg er að hjá mjör, við að lesa þatt:
leki þitt fyrir viðtökuurnar í haust
Jeg er sjálf útór óánægð með þer.

Hefði haft til heitan mat, hefði þj
síðan um komu þess fyrirfram.

Ventu alla daga mang blessaður
og sall. Þín einleg & þryskis

G. Strason

Starisly 27. mars 1931.

Borups-Allé 251-61

2. mars 1931

Því
þykki að,

Elstulegi frændi.

Þatka þeir innilega vel fyrir brjefið frá 23. f. m., þig fjeta þad að kv. 25. s. -, einmitt smitla daginn, þegar þeir ætl- udu að sjóva stór upphot þjer.

En lögreglan var dagleg, hún lubardi strax óróabeqqina þessir vesalingar voru nú sumir hverjir brjóstunkeppan- legir að sjá, þegar þeir hlupu

þau er þeim að sjóva öðrum skólum!

hann er mortuinn þann
þig þig er þann og þig er þig
þig þig er þann og þig er þig
þig þig er þann og þig er þig

allt hrað fætur toguðu, ^{urðan hang} þum-
in þeirra með beran rassim,
lögregluhundarnir höfðu
kippit þar í buurnar eða fötin
og gjört þar glugga. Hundun-
um er kennt að taka þar í, ekki
að bíta manninn sjálfan. Og
er sagt, það sé að daununvert,
hversu fallega hundarnir hafa
sjer. - Jeg fór að hysa um, að
mikið fróun væri að sjá Olaf
Fríðr. og Hjedinn og fleiri hund-
spott þeirra, elta af þessum hund-
um hjerna. - Við þar hysanir
bötunda mjóbrjóstaðin. Þar
fór jeg inn í bio og sá þar:

lanam
Storm over Mont-Blanc. - Filman
þýsk og fröðleg. Alveg eins og
verid æoni þar á ferðalagi. -

Það er nú síður en svo, að
mjer detti í hug að þú farir
óskynsamlega að nokkrum
hent. Heldur var það löngun
til að segja þjer, það sem jeg
vissi, af þú þú taladís svo
einlægislega við mig. Og
~~þetta~~ kann ske ósjálfrátt hugsad, að
þú kynnis að æra forvitin, að sjá
með eigin augnum lífið í borgun-
um, þú svona hef jeg ^{kosu} verid, þó
jeg hafi gengid úr augi fyrir
stærstu freistingunum, að

eins af hnoðsluvid, að þú
hefði ekki nógu mikið þrek
til að geta staddist þar. —
Fróndi, þú sjer, að þú trúir þess.
Þetta ditti mér ekki í hug að
segja við Þjetur, eða nein.
Þá dettur mér dansinn í hug.
Mér finnst þinar abhuganir
þyllilega gjettar. Þú vil að eins
bata þeir að, að Karlmen, sem
dansa afar vel ganga ávot í augna
á okkur kumpjóðinni, að okkur finnst
þeir hafa alla kosti til að bera. Þar
er það dansi þróttin, sem villir ok-
ur sjónir. Það er stórkostleg nauðn
að dansa við þá, einstövar ali-
sala, ef musiken er góð. Fróndi er
að draumer. Nam márg gættu aptar,
sem þessa apturganga

II Þó reynt hjá að vinna þug á kommu.
 Og svipað er það líklega með karlm.
 Það sjest glögt á því, hversu dans-
 meyljar ná föstum tökum á þeim.
 Mjær finnst dýru staðinnir bestir.
 Þar 5 vikur, sem jeg var í Berlin
 1921, borðaði jeg hjá Kempinski
 í Leipziger Str., þegar jeg gat kom-
 ið þar við. maturinn var góður og
 mjær nægði að borða einu sinni á
 dag. Í ferðakoffortinu á hótellinu hafði
 jeg vín, ^{smíð} kex, og brassínost til að geta
 gripið til, ef mig langaði í brassínun.
 Því miður hafa margir landarstjór
 hjér þannig, að þeir gleiða bæði Danst-
 inn og Dörfutinn yfir allt til að sítu.
 Þy trúi þess síðvirkjandi rektor P. - það
 var maq. Kemp. sonur Þy. skólaskjóra,
 sem setti allt þetta oflofa T. við mig.

Því er hvarjar að þessum með þessum þessum mikelli. Þann þessum þessum

Ekki sýkur það átt á Íslendingum
af Latínusk. Reykjav. fer í hundana.
Nær fimst mikid til um, að þú hefur
verið í badi hjá Japannum. Því
alla máni segðu mér af því öllu,
Hefur hann þjóna, hús og heimili eða
býr hann á hótelli. Segðu mér síð
og allt. - Ef hann hefur aldrei ^{þyr} kynnt
Íslending, demir hann þjóna eptir þjón, en
þess að hafa hugmynd um, er þú ort
undantekning. Það er gott fyrir Ís-
land, hvað sem þar vilur. -

Þú er að hugsa um þig þarna á gótt-
ummi eða sáðinu fríheit, að horfa
á Lífrelldissina. Það hefur sópað
að hermönnum og hinir yngri
í flokkum hafa haft á jafnhermannum

Þras líta

Dr. Hillemann skrifði þessum að forenna í Hamntorgi við Ráðstölu,

Blissadur Þjóðverjium, þer af öll-
um þjóðum, þnatt fyrir allar raunir
þeirra á seinni árunum, en þer hefur.
Það líkar mér, að nota frúid
í ferð. - Hvernig væri að bregða
sjer til Bonn. - Þar er frægasti
háskóli þjóð. Kapsólskur er allar
börnum og með öðrum sniði en Berlin.
Mikið af merkilegum söfnum og
þar er Rhein, alveg uppi í fanginu
á milli. Heilar góður þar sem að-
eins búa greifar, barnan og stór-
eignanum. En háskólinn er alveg
sjerstatlega merkilegur. Þar eru
um þriðjundruð professonar og
lærlingar skiptu þúsundum. Skemti
staddir og hótell, þér og þó fjátsleg.

Bláa 27. mars.
Bonups-Allée 2516 I
26. mars 1931.

Koni frændi.

[á fremasta línu]
Í dag flýtur Tóletiken, ónd
frá Alp. í Reykjav. án þess
að láta um leið einhver ónot
falla til okkar manna. Því væð
jég svo þegin, að jg klypti þau
út úr bláinu til að senda þjv.
En það getur verið, að slíkar
frjettir komi líka í þjásk blóð. -
Sýndi það geta sked, að Tóletiken
erari kominn á snóðir um, að þ. þ.
verni ekki alveg blóðugur í bóðli.
Þes áður snjerist bl. atid, þezur

það hefur þef að þer, að stjóm
arskipti veri fyrir höndum.
förl regla að halda með þeim
sem bedur seitti.

Nú gengur víst mikid á Ber-
linarborg, eftir dönskum blað
dama. - Jég vona þú þarir þjer
ekki að eoda. Það er höttulegt
að vera á fundum, þar, sem
allt kemst í uppnám og óleti.
Jég hef trúvarbodið Þjetri
br. þínum og gini hans um leið,
Jóhannesi Askelsyni heim
til mín. - Þetur er orðum af-
ar fim í framkomu. Það eru

ekki margir Íslendingar
fæddir með slíkum fyrirmyndum
hófileg leikum og þeir hafid brod-
urnir, - Jæja opt að hugaðum
Pál Þorláksson, engelsnilling-
inn stekar. Er ekki farið illa
með hamr heima? - Hefur þann
nokkur laun að lifa á? Þóttar-
inn og Eggert Guðmundssonir
hefðu líka báðir gefið orðið
heimsfróðis snillingar, og þeir
hefðu ekki átt eins stórgallada
móður, sem velti þá og skamma-
ði daginn átt og inn, og það þeg-
ar þeir annað lona hjer í höfn. -

Velvæðingastjórn þínar þórnar, þó
ham kem til þýskal. í mestu
hæðindunum og ataimuleysinu.
Honum er undir eins útvegið at-
vinnu og þess utan þorham frjá
kennsla. - Jóni Leifs er jeg að missa
álit á. Jg. ségi þess þá í trúnaði.
Mjör er ómögulegt að hugsa mjör
tónskáld, sem er alveg vitlaus
í monti og tilgerð. - Allar hans
hneifingar eru andstyggingar,
þegar hann hefur stjórna söngflokk,
þar í Reykjav. um árið. Hann var
ungur, þegar hann kom til þýskal. Þá
hefði sýnt höfðarleiku fyrir
ham, að fá tilbætur í að haga sjón,
hefði hann haft einhveru með
feddan meirsta af manndáð.

It þú mátt ekki neidastorja,
þó þú skrifaði mína apbur
svo langbrýð. - Þú er enn
mjög forvitin um að heyrna
um þig og þá þann þinn. -
Annars veit þú, að þú átt ann-
sitt. Háskólinn tekur aðal tímann
og svo er sangerinn menntamanna
dæmi og allt þar að líta
teki mikinn tíma. En þinn tíma
er að vera. Blessuð skan er
móttokileg fyrir allt gott, ef
þú fær að njóta sín.

Gangi þér allt að skam,
besti þó þú minni.

Þin einlæg og sýnig
Lúðv. Anson.

Skrifla 31. maí - 1931.

Borgars-Allé 251 B I

21. maí 1931

Elstaklegi frændi minn.

Bestu þakkið fyrir báð
brjefin þín. - Því þátt þú
og var að lesa brjefið frá 27.
maí og ávarð þú mig til að
fara að svara því, var þú að
þarma og jörðis, með sjálfri mig,
að hafa ekki svarað sönnuðu br.,
þú hefði getað verið þú að hafa
út úr þessum brjefi, hefði þú
svarað; þú hrindi þátturinn og
þú hefði mig br. frá 18. p. m. - Þú
verð að segja, að þú sendi þér í
kaganum í mílegar þakkið. -

Allan aprílm. var jeg enjög
þreytt og utan við mig og komalb-
engur í verk, var ekki hálfríð. Jg
hef nú lengi átt þágt með að sofa,
vaki öft til kl. 6-7 að morguninum
Les mjög þá til skemmtunar og gæms
og er glæs og róleg fer að sofa, þegar
mig lokar síffjar og sef fram á hádegis
og nán stundum. - En ^{þú} þattist tals-
vert skapnaun við og var það mjög
oppreynsla fyrst í stað. En allt er
það nú útskefð ^{afirum} og um gærd gengið
sem betur fer. - Þetta hindraði mig
frá að skrifa þjer og öllum údrum.

Ekki nema það, að fara til Parísar
í fríinu. Þú hefur nú talsvert af
stórborgalífinu. Á þú leivist.
Þetta er eptir minnu höfði. - En að
minu áliti er best að vera einn.
Þá hefur þú gæð þjer með enku.

Aldrei hef jeg komið til Parísar,
þá er það að eins 4 stunda ferð
frá Kóln, þar sem jeg hef margt
komið á ferðalagi um Þrindal.
Og þegar jeg hef verið mannaðartíma
um kyrt í Bonn, þá er jeg minnst
tvisvar í viku til Kóln; það eru
málverkasöfnin þar, sem jeg aldrei
fa fullskodad. - En ná hef jeg ekki
komið til Þýskalandssíðan 1925.

Það hefur verið mesta skömm
að málakunnskumi í menntaskil-
anam. En Þall Sveinss. er samt á-
gætur frönskumánu. Fyrirkomu-
lagid er þar alveg ófært. Þá er átti
að láta skrifa skil, vili menn,
það gjöna menntu all menntu lönd,
í Reykjav. skellur þá afis uppristand
En frammburður Jóns Sveinssonar á
þýskumi er ekki menntaðna þjóð-
venja frammburður. Þá er heldur
ekki lönd við mont; meirleysi gæli.

Bankhof Thiergarten Kamast
jég erid; það er ágótar staður. —
Það er einmitt fyrirtek, að þú talar
súð fátt. Um að gjöna að hlusta
að eins á aðra. — Ekki einn, af
þessum málkunningjum, heyr þad
erid, að leidnjetta, þegar komid er
út í samræður, þó ham hafi nú
hátiðlega lofað þú fyrirfram.
Það er spurt í sífellu; þeir segja
lítið annað ^{þess} spyrja og spyrja. — Þá
er nú árið vandid, að góta að sjer
og steinþagna. Þegar ær er að lora
að tala mál, er það mesta skod-
naði að endurtaka mállysur.

Mjör neyndist berft, að látast
ekkert skilja eða vita, eða heyrna.
Vona sjálf að lesa sendibrief,
sem jég útbjót til þess, og svo að
skrifu hjá ^{þess} mjör. Þetta varadist,
fólkið ekki; það var gasprid í þú
sjálfu, sem jég var að skrifa.

Það mætti jeg augum, þá reyndi
jég að setja upp þorðhaus. - Vel
skil jeg, að mammu eins og þjór leiddist
málamyndar samræður. - Minnis-
stætt er mér, frá því jeg var korn-
ung, að jeg heyrði montinu karls
mann segja: „Jeg kom vel að bulla
að kvenfólki.“ Þá var það síður að
tala tómar dómadags, uppbyggju
endaleysur að konum - og svo að
hloja í hverju orði. -

Þakka þjór umil. fyrir allt, sem þú hefur
míð um fornan. Það var miltill fróð-
leikur fyrir mig. Blessaður þjórverjinn
má vera hnykinn yfir að slíkt væri leyft
til Berlinar. - Já, víst er um, að jeg á
og skal gæta að mér með að leggja
trúnað á Berlin. Þanir gjöra allt til
að niðra þjóð. Það heldur þeim ^{þá} talant
í skefjum, að þeir eru í þessum undir
niðri, þeir hafa þá nokkurn sinnum ferð að
komu á vandinum hjá þjóð. Þeir ^{þá} talt
á þessum.

EKKI vissi jeg að Einar Arnarson
byður sig fram og á vissa þessinga.
Velgjörð af þessu að geta um það. Hann
er mesti og beyni maður og þessi stórkæt-
legi lögfráðingur. - Jy öttast fláandi
þessins og undirferli Reykjav. íbúa. -
Jonas hefur sjálfseggt talið líðið. -
En er jeg hradd? - Það hefur verið gam-
an að sjá þessu. - Hvað var hann að erindi
og gaman ^{hefur} fyrir þessu að geta að stöðað hann
Þjarna Þormundar. man jeg vel sp-
ir, kandi honum í Borgnastölanum, hann
er á getur þessu og Þórarinn Benediktsson
hann er líka góður drengur, kandi
jeg honum líkari Þornast, þessa þessu
þessu þessu ekki sjá þessu. - Kandi ekki innan þessu
lendingu. Þetta eru ^{þessu} þessu, og það glet-
ar mig að þessu skulifa svo á geta munda.
1725 var jeg heilum dag í Köln, svo
nærri þessu frá hádegis til kvelds, fór
með neturlestimi til Hamborgar.

Þá bordaði ég í einhverju ágætum
veitingahúsi norri á árbakkamunum
Ég gat ekki glöggst lesið nafnið á
veithúsinu, sem þú nefndist í bréfi
þínu, langar þú að biðja þig að skrifa
það með beinunum ^(stöfum) þess greinilega og
kenda barni. Þú ert þú getið lortuðu.
Sá þú - Hódis Torfa er fyrir taks-
kona og hlóður var talvert að manni líka
óþemma unga manni hef þú aldrei séð.
Gleðst eftir þú að Ísland skuli eignast
góða drengi og mikla lögmælinga.
Nú hláfrimur mig eftir Torfa í barni.
Já, Bismark var stórvitur og
mínill stjórnmálasníllingur. Það
hlaut að koma þú þú fyrir að þess þess
konum. - Hinsinbung er líka sníllingur.
Það er ágæt að koma mikid í fundi
til að lesa máli. Sumir ganga í Ríkis
að hlusta á vædur og reynt þú ágæt
Um að gjöra að lesa upphátt, þess

verid er að sfa sig með skáldsagna-
lestri. Gjóna þá allt lífanði með
framurðingum.

Montid er andsteyptur, mjör
fimmt þá nákomid lígi og hrekkjann
Þikkurim ber það utana sjer, hjá
sumum laúst þá fyrst fram við á-
hrið ölsins. Þaðna um öllu skipta, þess
þreytandi er að koma í slíkan fjelaist,
þónud þið í bódid hjá Lahli? - Þhamur
Veldin þekki jeg ekki neitt. - Það er ekki
hægt að skemmta sjer, dauðhredur
um að einhver ^{í hófnum} gjóni skórum af sjer.
Þrjónastungur Þinnverja andsteyptur er.
Ekker að þið allri hlýtt af að heyrna þig
tala um Þjóðverjana, þá kemt að meta
þá og jeg fast ekki um, að þeir gjóni þig
sömu skil. Óska og bið þú að láta
þjer allt trúast ^{við} gófu og frama á
allan hátt. Þakka þig fyrir að þú
vilt lofa mig að skrifa þjer.
Þin einleg atþyktir
Guðfrason.

Bonups-Allée 151 B I

2. júní 1931.

Elstulegri frændi mínum,

Þy þanna þjer innilega fyrir-
tín brjefid frá 31. f. m. þad þann
2. p. m. þad var vel gjört af
þjer að skrifa mér svoa fljött.
Þad frískar mig alla upp að
þá brjef frá þjer og mega skrifa
þjer aftur.

Í slengki sängflotkurinn kem
og fór, en þess að þjer sei nokkum
ár honum, eða heyrði þann nefflan

og er alls ekki að fast um þá.
En í morgun kom brjef frá
þeim „Djálfskneykna“ og stendur
ur þar, að hann hafi fengið „tal-
sima“, er það ekki sama og tele-
fon? - Nokkru seinna í dag
kom annað brjefspjald frá
hannum og er hún með miklu
um fjálgleik að bjóða mér að
heimskjappa þau, og segir sjón
voni þad mikil ánsóga að geta
að tekiferi sýnt mér þótt þau.
Aðvitað lét jeg þessi hjúvelli
spila með mig. Því þau ekki.
svare. - Mikil þó flau eru nú,
greinin að halda, að þau á
þenna hátt fái mig til að skrifa

Nú er kominn 5. júní. - Hættu
um daginn af því umgjörðin á gler-
augnum minum brotnaði og þig
þurfti inn í borg með þau. Þú
þurfti þig að þess fót og þriðja til
þjá mið. - Kaupi engu vinnu.

Þú segir mér frá hitum. Þú komi-
ast við þá; þá er nú um að gjöra
að fara úr öllum fötum á Kældin,
leggja alsba í ranninu, hengja
fötin ~~á~~ ^í Kældinu, svo þau
þorni að nöttunni og skyrta
sjá þur, þegar á fötur er farið.

Það er stórkostlegt að sjá all-
an himin eins og eldhaf. Það
hef þig horft á heila nött í Trier.
Trier er í Moseldalnum. Hæd-
ir í kring um borgina eins og skjól
gæddur. Þar verður franská heitt.

Þrumur er aðalegar dag eftir
dag að stundum. —

Það líkay mjög vel, að þú kemur
á fina stöðina og er þú, samdæma
að þeim peningum er ekki á gla
kastad, er í það fara. Þú á gleik
hás enn líka ágæt, til að veij-
ast háttum hinni hén. Líkrið:

id: Minna frá Barnheim,
þekki jeg þú meður ekki. Það
er lítið merktandi að vera í Höfn,
þú er það skárrafan að vera
í Reykjavík. — Þastei hefur þú
líklega ekki komið í. En
samt er mjög minnið lott að
jég þorðaði góðan mat afjett
þjá járnbrautarstöðum.
En þú er ^{þú} utan við mig af þreytu
og hungri, ferðaklug og fleinu.

II. Mjær þótti sámt að sjá ekki
Leinbróður þinn. Jæg gleymdi
það aldrei, hvernig bólandi og
afbragðsgóður hann var mjær með
öllu máti í Barnaskólanum. —

Segðu mjær þitt álif. Er það ekki
alveg rítt hjá mjær, að svara
engu skrifum þínum Leifs og konu
hans? Þegar jæg ^{líbrum} svaraði broka
brjefinu sagði jæg: „Þetta er mitt
seinasta orð.“ Síðan er jæg búin
að taka áið & skrifum. Og jæg get
alls ekki áliði þau ^{verit} þannad en ~~þessa~~
hrossni, jafnvel ósvígni; eins og
það að svara að bjóða mjær að
heimsokja sig og ^{vepa} brá hjá sjer
um kvætt. Mjær ógnar að

slik ósvífri, að þruga þér,
að jeg vilji vera gestkomandi
hjá ósjálfbjarga gömrum,
sem þessatan eru hrokafullir.

Jeg er samferðun onemturar =
leysi þess hrokafulla og einnig
gáfnalegu á tónabridinu, þar mid-
ur. Þar er allt það smekkleysi, að
það mætti vera það saman eitt skilyrði
nit hans dally. fóns. í barnaskólanum
þerman hafa þjóð. verid að kosta af
Íslandveitt styrk ár eftir ár.

Þá síst er það satt, það er mis-
jafnt hvenær þjóð. spyrja, vel
menntaðir men og aðallirnir
allsekkir eða mjög litill. Þanir
enn aðalega spúrulir; en það er
engin ókunnig tilteknaend af
+ hialpa af þeim hamer þellendur.

þeim. Þeir drekka tryggjandi bæði
úsbolla og glasi. Það kemur fyrir að
jég fer inn á veitingustöðu, aðeinstil
að spora hjá hvernig Danis bónda; það
kanna þeir ekki um, þó mikid hafi þeir
skánad síðan jég var hjer í gamla-
daga. - Jy sá hjá Wifil að kaffi
gestir sátu yfir kökunum þangað
til að kaffid kem og átu síðan
kökurnar saman með kaffina. All-
víst hjer kanna þjónarir það, að
koma fyrst með kökurnar; þó á
að bónda sjer á undan kaffina.
Jy man, að jég stláði í gamla daga
í Reykjav. að fara að kenna kunn-
ingjakonum ^{þaði lært það á flötina í Bogni.} orðum þetta, en þer
urdu, þjer að segja, uppi með ^{meidd} ~~meidd~~
og rosta, nema Guðlaug döttir Jóns
Jónssonar assessor, hún vildi mí

allt hana og síta, og eftir 5 ána
drólinn á Englandi þendi hún mýr
mangt, eftir að hún kom heim. —

Eitt er það líka gott við fjárfmat-
stáðina, að þar er maturinn miklu
vandadri. Það er ekki verið að þú
til fjárfmat með gómsum kunn-
um eins og á Blifjörlegu Stöðunum.

Helst held ég nú, að þú eigir, að
er en langt um líður, þú láni að
fagna, að verða efst á bláði
í gífurlegt Íslendinga. Þú er
gett að taka allt með sem fram-
an má'auka. Get þú ekki skilt þig
um að nefna þess.

Þá tekur ekki til neins, sem þú
skrifa og miðkilar mig á engan hátt.
Lidi þú á allt sem þér og gangi þú
allt að öskum, þér þi frændi minni.
Hesirindingu og vinnu.

Þín einlæg þrústis Guðfr. Arnason.

5. júní. Jég komst ekki út í
gortekveldi. Það var einhverj ganna-
gangur á götum og jég þordi ekki
út á götuna. - Það er ágæt að badda,
og þú kemst að synda. Það hefur opt
þínt mig að jég lærdi það ekki, jég átti
ekki best á því. En mörgum hefur kom-
ið vel að koma að synda. Umsee
hlýtt jég að hafa sjéð. Jég var einastími
heilán dag í Þótsdani og sá þar þá allt
merkilegt. Hvenja sjunda höll og þveim
kima hátt og lágt, þvottastkálbra
hans Þóltens, þegar hann var þar hjá
Fríðrik mikla og allt mögulegt.
Þau þín heif og konan hans fluttu til
Þótsdani í maí sínumna nokkuð, sína í
Moltkestnasse. Jég er þjófr frá þessu
og þú erst þar dverg gregor á himna.
Jég veit mjög er óhætt að vena opin ská
þú lafar ekki fona lengna. Það er þína
frá Óðins og er ekki vandast. Þetta er
Þeyndist

myr mest á dögum. Og Guðnigandi
var sá sem seldi frú Þórunni Jónass,
gullta fjátturáðgjafhólkaná, það er
er gullhólka. Þegar þetta komst upp á milli
frú Þ. J. Guðna allt sem hún hafði til
sölu frá honum og heimtáði peninga
til að bætast þeim skáðana, sem keypta
sviknu hólkaná.

Jeg var að segja frá þ. J. og þótti ást
um, að þú tókst þú einu og það var meint.
Satt að segja er jeg gróin við sjálfa mig
því, því sést jeg óþnadi á mig. Því sést við
jy þig við, að delins er meir enn meðal
~~delins~~ og mein líppins eins og allir
montnir menn. Taktu eftir, hvensu á síður
andlitis er refslegt, niður mjótt og munur
inn á síður, eins og klófins á þessum eynar, en
fljótt á að líta á mynd hans snoppufriðar,
þortil hann hlar, þá sjast refs andlitis.
Jeg etla að nota, selskabstónni, ef hann verð
er á segi minum, kurteis og með fyrirlitning
og þess. - Jeg man eftir mörgum meðan þú er
þráttum, en á þess að skilja neitt í þeim.
Þó með þeim á morgnana, en aldrei á kvöldin
þá er em meiri hætta með bófana, sáði
þú þess.

Skjal of bjóður hversu hann hefur átt
þakkaþjóðverjum. Þeir kosta hann til
að taka vinnu og kúðalög; á þeim ^{og engin} ~~engin~~
mynd. Þau eru þó og landinn til skammt
hann þó að breyta ^{í sinni} ~~te~~ ^á ~~þar~~ og hefir; hett
og harkoll hafði sa", í skádim þynur
eins og er í vísunni; hett og þarrikt

ham ber ekki skyn á, að hain mega ekki
vera 3. — Þinnatögnin opnuðu augun mínir
þá er aumt að hafa slíkan deila erandi
yppi, ham þykist hafa vit á öllu. Sagði að þá
mundu lítið skerfa, ham bera þjónaði með
~~þessum~~ donum. — Þá mætur er þón ekki seitt
eða morguninn sína þig veigumestu listan
una!" þetta er oru gongu. —

Þú ert
þinn að láta
brjefid til þinni
áunlagis, þá datt
mjer ihug að þjettana voru
þá að bota þó einum einlagi
isordum ein þjefid, þjef voru mjer
shett að trúa. Þjefid þó komid að þá þá
það er þú deifs, er má er fluttur til Berlín,
er samfundum, að hann er aðeins hefði,
allan með þjefid, þá er hann er einu þjef,
þeninga. Þjefid þá er einu þjef,
ekki þú þá erant
þitt þóskum
þjef þjef
þjef þjef

Skripa 25. 26. júlí

Borups-Allee 151 EI
18. júlí 1931.

Hæri frændi minn.

Hiartans þakker fyrir
ágett bréf skriðað 25. júní.
Jeg hef haft illkynjað kvæf,
þú hefur dregið að svara,
mig langar afinlega til að
svara bréfinu þínu þannstund-
is og jeg fæ þau og les; þau
eiga svo vel við mig. En sat-
ir þess, að jeg send ein að ann-
ast heimili mitt, kemur stund

um eitthvað fyrir, sem hinds
er mig.

Þetta fyrir Traktinn að i
það var hans von og vísá.
Þetta eru enfidirtimar fyrir
is fjöðvenjann. Þú er niðri
á honum, að ham ber af hin-
um fjöðunum öllum ^þ meint-
um og atgjörfi. Þessu umir nú
Traktinn ekki, en getur ekki
aðgjört, þó ham sigi á gott
land og fagurt og í megið
tanqumál. — Fjöðvenjar hafa
sýnt glögglega öllum heimi
mikilleik ^{hins} badi til þálar og

líkama, mána á þessum höm:
ungu árum á eftir stríðinu.
Þessi svo nefndi ósigur, hef-
ur orðið þeim til sigurs, sem
ekki er vörð frá þeim tekjum.
Það hlýtur að rofist framúr
fjárhagnum með tímanum.

- Þessar söisgenyru fjártröf-
ur Franska konu byggðar á þeim
grundvelli, að þjóðv. hefðu átt
óðle á þeim, að stríðið fór á stað.
Þessum falstra grundvelli þarf
að tryggja, þá fer Frakkinn. fen-
id; hann á fyrir þeim.

Dans konu kampakátis
eftir þingrofinu. Og holduast

um eptir kosninganna heima
En svo kom allt í einu þessi
læðungur frá Norðmönnum,
um, Grænlandskráfan. Þá tókt
slepta þessi grey sjer alveg og
öðv bláð þeirna sone full af
fjasi um, þær órjettur þeim
vör, ^{gígr} ^{unnu} ~~hót~~ og sjálfshéli
og náttúrulega ljúfum og þi
þar saman hjá þeim.

Mál Norðmanna er
komið til Haag eins og þú veist.
Nú vil jeg láta góðan og
fróðan Íslending fara til
Noregs til að fylgja
Norðmönnum að oráðum.

Þú freysti þig þar engum betur
heldur em föður þínum. — Þá
hefði þú átt ekki vald
þann til erkis af þingi
Íslendinga. — Norðmenn
eiga að sigra gagnant
Dánun; þá að æni hörmu
legt af djettur þeirna yrði
fyrir fyrir börð þorinn
sáttir þessinganleysis á
málavöxtum.

Þú er alveg þín megin í
landsmálanum heima. En
þú ert þann þessi sigur þinn
sáttir í vaxni af þessu vera
á sigur. Þú ert í Reykjavík.

Koma að ágætis mönnum. Þeg
öfunda ekki þá Trýggva minn
og Fónas, að svana til daka
þeim Einari Arnássyni,
Magnúsi Fónassyni og Jakobí
Muller, - og þeg öfunda þá
heldur ekki af, að náða fram
úr atvinnuleysi og fjörkags-
vandredum með galtómni
fjærhirzguna. - Heldur þá að
Finnabjörnin hafi búist við
að lafa við röld nema eitt
Finnabíl? - Þeg held hún hafi
brudlað (og stolið) og hafi búið
^{ad hert þá} svo etlað að skella skómar-
inni á þá sem ta kjú við stjórn.

Óf þetta tímabil gæti orðið
til að ^{þess} sjána þjóðinni Jónas og
Tímastjörn eins og þau eru,
tel ég gott þau sita við
völdin. - Ég beinlínis þreid fyrir
er, að það gengi með Jónas, eins
og Harnes Hafstein; hann
slippi frá öllum sínum sköm
um og áhængendum hjaldra á-
fram að styrka hann í fram-
tíðinni og færi á eftir til vill,
að reisa honum minnisvanda.
Það er jafngott, að Jónas og
Tímastjörn fái að sjá sig og gjöra
reiteningu að sömnum sínum.
Því þakki að þú
láir mér ekki. - Ég hef fengið

sva magna fyrirleitning á þeim
krokafulla feni Leifs, að þú get
ekki brytt áðrúmsi, heldur en
að láta ham langa og leið. - Mig langar
til að vita um Íslendingim, sem þú
fjalla bryttu upp á telefon títindin!!
Þú lætur engu vita um það, sem þú
hef sagt þess og þú getur verið ögg,
laus, að þú nefni ekki einu sinni þess
br. á nafni að Petrus. Þú óttast ham
öfundu meir kemur skel. - En þú segir
þess, að þú var orðin hikandi í
á trúna á listamennska fönshípa. -
En þess að segja, er þú samford um,
að þú er aðeins drifhuga sláttamann.
Það er djúmt að hafa svo na há,
menntaða kemna eins og þú hefur,
meir þess líka djúmt, að
þú verjimm kynnist Íslendingi
eins og þess. Þess hefur það meir,
að skrifa þess þessu við þess þess.

III og hvenur á næðum þú ert
hjá þjóðverjanum og hrifum
af mikilleik þeim og læg-
dómi á öllum dögum. - Jæg
erit það gleður þín Sveinsson.

Lögfræðinga fundinum ætli
þú teplega að sleppa. Það
er óvíst slíkt tækifæri
byðist í næmum framtíð.

Þvo er dýrmætt að kynna
mörgum ^{mönnum} þeim stunda sömu
fræðigreir. - Já, þú berð
þjóðverjanum á döngví sögun
en sumir á döngví Íslendinga.
Þegar jæg minnst á við

Jón Leif, að það hefði þá verið
fallegt af þjóv. að reita hon-
um fjöd til að safna vinnu-
lögnum, þá sagði hann: „Þeir
áttu ekki kost á eins þönnu
manni og mér“ - Þeg hefði sig
heyrst J. L. leggja þróverjum
til. En það var einmitt frá
gangurinn og sjálf vinnu-
löginn, þennan opnaðu augun
mér og sýndu mér fráfræðing
færni -

Dönum först afarilla að
þjóv. sem hjer vóna á skendi-
ferð. Þeir fengu horki mat,
húsaskjól ^{2. d. áttu öllu dustað þessi m.} eða farnir á heim
Gamt kom þaralldi frá þjóvum áttum
Færir af þjóvum og öllu og öllu
soll. Þetta einu vinnu ^{© 2013 Skjalasafn Reykjavíkur}

Borups - Allie 2516 I

27. júlí 1931.

Skrifa 7-ág-

Elskulegi frendi minn.

Heran, innilegar þakkið fyrir
brjefið þitt. Það kom í þessu
kl. 2 e. h. - Það er dýrmætt
að mega eiga andastad síð
þig. Þú ert svo margfalt
betur að þjersum alla hluti, en
jeg, og þegar þú útlistar eitth-
hvád, þá get jeg ekki annað
en samþykkt, þín rök eru ljós
Jonasor og Trýppa stjörn er
lausinn dýr og óvíst að öhöpp-
in komi eitinn fyrir fólkis. -
Háttuðan gangandi að tunglið ári
þjántara en bólin

Þessi þing ekki óttast, að sá
"hrokafalli" vildi ná tökum á
þess, þessi þing aldrei farið
að minnst einu orði á hann
við þig, elsku frændi minn.
Hann hefur talað ^{en kann eigi fram} og getur
slegið með máli sínu upp
í augun á þessu mánungi; t. d.
sló hann uppí augun á Einari
Benediktssyni. Einu skrifasi
lofum strákinn. Þant lét hann
^{af hvernig} þessu sömu, að brasa kinnu þess,
^{þannir litlega} þegar þing minnst á Einar.
Við höfum talað saman, segir
hann svo, "þetta eins og þess
vörð jafrin þess, Einar og hann
Um það tölur þess", spur

II Þú áttir ekki að þiggja bókina.
Vesalingskenningar dínar og
strákur hefðigetað lært mikið
af henni í öllum þessum árum. - Vartöl-
uþ þýska? - Allt er ont á um, að
það væri þeypt um blaðagrein
^{spá} ~~er~~ ^{er} upphæfningu. Alveg eins og
þegar hann lang þú í netar,
að hann væri boddur til Gaut-
borgar til að dirigera og
sammuleisist að hann að koma
til Hafnar, Danir hefðu
líka beðið hann að koma.
Það var hann sjálfur, sem
sókti um að fá að dirigera
þegar Þú var, sem höfðu lofað
2 kröldum, eða þá að
þeyra fyrra kröldi, þá
aftóku þeir alveg það seinna
en þú áttir neitunarmálið um.

Dönstevblöðin les jeg alveg
eftir þinni fyrirsögn. Þú hefur
orathugað þau réttilega. — Já,
það lítar út fyrir, að Frakk-
inn sje búinn að gleyrna að-
stöð Engla í stríðinu forðum.
Nú biður hann þeim þinginn. En
allt í einu fór hann að tapa á gall-
inu sínu. — Í laugard. kv. var 25.
þ. Kræpti jeg mjög. Lokaltrottsigi
(durehstagnost befördent) þar er
ágot grein og skilmærki eftir
slans U. Fall. um alla fram-
komu Frakkna og fals þeirra.
Þeir hafa stórfenglegan hern-
aðar útbúning á öllum sviðum,
skotföng til margra ára og
alfullkomna kenndu á mörg
en milliónum manna til stríðs.

þeir þora þó að sega méringu
sina um þjóðmenjar. — Guð gefi
að það naki fram í fyrri þeim.
Ekki hef jeg ein frjett af Bl.
þinginu okkar, þar verður eitthvað
sögulegt áður en lýkur.

Þú er slamt að verða fyrir frá-
töfum að nám. Hugurinn þreyttist
á að hvarla frá aðalstarfina á
á ný svæði. Það er alþjót að
gefa sig nema að berga fólk. —
Satt býður af eiginirni, til að
geta mottad af, að hafa haft vel
fina gesti. — Þegar þú ert orðinn
hættstandandi embættisnaður, er
það óþagilegt, að vera, náðkona
þakki skylduvar um amad, en bót
urlegan kerleika. — Þú er þess utan
ófar kostnaður, sem af þú leið-
ir fyrir þig, ekki amad. —

Friðþjófur er á góttur þiltur. —
Þeir sem kunna þig, heimsoðja þá
fyrst, sem þeir eiga að bjóða heim
til sín. Hafjólsta prestarnir í Reyk.
neittu fyrst búi frá Hamea Hlafi
af því stames hafði ekki fyrst heim
satt þá. Þessu var svo skotið að
Hamei og hann flýttu sjer upp í
Landak. í heimsoðja Meulenby

Hafi einhverjum hlotnast sá
keiður, að fá heimsoðju frá ein-
hverjum metum manni, þá er
það reglan, að fara nokka
dag til móts við hann í nákvæm
lega samátíma og hann kom d. 25.
nr. — Það er tekið sem fyrirlitningar
merkni, ef ekki er farið svo að —

Vortu blessaður alla daga
Með airðingum og vináttu

Gudf. Þröndur

Vanstu nokkud í slátrum?
Jeg er hálfvitlaus af hressku
um að eitthvað hafi orðið að
þess í slátrum og skothröðum.
Þessar blóðúthellingar er aðal. -
En kommunistar mega missa sig.
Þeir heima móttu farna veg allra
áralda. -

Bonaps-Allee 25762
14. ágúst 1931.

Kærifroendi minn.

Bestu þakkin fyrir brjef-
id þitt frá 7. þ.m. Þú ert góð-
ur í þjer, að minna eftir mig
í öllu þínu annræki og minna
má segja, undir álögum hilda
og þunga dagsins.

Mjer þykir stór samt um,
að þú sagdir fyrir að senda
fóten til mín. þau eru em
ekki komin. - Auðvitað
íjálfs sagt að vera í

Þakki má ekki gleyma þessu
þau komu þá í Reykjavík
í 1931.

háttabáringi; þó er nú
ekki ríst, að allir geti.
komid þeir síð, en best
veri að allir getu það.

Þeg hlakka mikið til
að sjá þig, og vona að
þú boddis hjá okkur með
an þú dvelur í höfn.
Þá þarft ekki að eyða
minni tíma í það, en þó þú
sorrir í heimahúsinu, - þú
getur líka sofid á sofa
í skrifstofu minni, ef

ef þú ert ekki kunningja,
til að vera hjá. Það er
ekki lengi að fara bók-
arverð í hótelvíst. Allt
af nýttana að spara
með það fyrri sngum,
þú bókakaup má ekki
spara, meðan líf treinist.
Þú veist að þjór er óhott
að koma nær, sem þjór sýn-
ist og hafa þjór eptis
hentug leiknum þínu hjálps.
Mikið fagnadi þú

Ríkið.

Þessi er áskilnaðs-áminningu þess að þessi er áskilnaðs-áminningu þess.

af fir af þessum / Kossingav-
sigrí; þetta er þó skír
vottar um sálarþroska
almúgans þýska. Þeytíu
má skammast sín fyrir
valid á þeim svulauða.
Hef ekkert fjútt að
heiman. Í bl. Polit. stent
er ekki minnst á Ísland.
Fey flóti mjer med brjef
í á þessum. Þessa seinnu
hvenju orði á br. þinnu, sem
mji þótti einu og ofinbráfar
vant var. Gangi þess allt að
Hed vinatta og vinsemd
Rudolfur

8 skrifa 1. sept.

Borups-Allée 251 CI

22. ágúst 1931.

Kæri frændi minn,

Þakka þér fyrir að þú
stærifaðir. Þú hefur þitt var
að koma. Það er morgun um 8
Jeg flýti mér að svara. - Stað-
vitað hefði ég setið heima í
dag eins og 3 síðustu daga, ef
þú hefðir ekki stærifað. - Kárin
með fötunum kom með skilum og fá-
einar linnur frá födur þínum. Honum
þykir tömlagt. Þarinn er í Þeglufirði.
Það er andleg andlegt að eiga

Stofu og
græni. af þínum
og þess þess
þess þess

sonn eins og yfkekur broður.

Ekki hefur ég að seta eit á það,
að þú breyttir fyrirfallum þínum með
ferdalagid. Þú ert er ágætis, en
þjóðverjinn er þó allna þjóða á-
göðastur. Mjer líkar þetta annars
áfarvel hjá þér. Þú ert að komast
inn í málið til kalitar, hver dagur,
hver stund er dýrmet, þar í Berlin
mattu heldur ekki slá slökuvíð þínu
una. - Það hefur sént einsemd ef
"gleiðgosi" og kona hefdu talað við
þig þýsku, og leiðnjet með lipurd og
sjöni, þar sem þetta er fyrsta árið
þitt í landinu. - Mjever minnis-
stett úr Reykjav. ^{þessu, þú á þessu} þú byrjadi með að tala
þýsku, sagði mjer voni svo mikið ný-

namia því. Þá greip Gleidgosi fram í
og sagði, að konan sín talði íslensku
og kjaftaði allan tímann í ísl. Þy á
vel að hún skildi ekki til fult og hún
steinþeygi allan tímann.

Þetta að þakka fyrir síðast, er nú
fyrir löngu löngu úrelt kurteysi. Þeir,
sem búið hafa, þeir hafa þá kurteysi-
is skylda, að heimsækja ^{þetta} gæti sin og
spunja hvernig þeim líði. Tala þá um af-
um, hvenna mikil áneign þeim hafi verið
að hafa slíkan gest. — Þegar þeir eru
á stað úr búi, þá er aldrei þakkað,
heldur sögð fáein orð eins og t. d.:
„Þetta hefur verið áneignlegt kveld“ eða
„Þy hefur líðið afar vel í kv.“ — Eitthvert
kríkt tilsvor, eða að eins fá orð.
Skilaboðsboð á ekki að þiggja. Það
hafa slíkt í frammi í Reykjavík,
það er ókurteysi. Elin Briem kem

einum mí með slík bók til mín frá
frú Þorlékss. Jón var þá við henna.
Elin stórveiddist mjög fyrir, að þú
þáði ekki bók. Sigr. Björnsdóttir
kom líka með eins bók til mín seinasta
saman í mitti Reykjav. frá frú Þoffia
n. 2 Thlaessen, en þú þáði ekki bók.
Sigr. átti að tekið mig með.

Eitt af mörgu, sem gjörir gleiðg, ómögulega
er, hvenær illa þann kann sig og svo þar á of-
an stríðsmönnum, sem aldrei sýnd hja
menntuðum onómum. Takleysa ^{þann} er við þess.
Með hringingur er befið að viðhafa gætni
mísla. Öffurum sína má ekki hringja
upp, heldur aðeins þá, sem standa
undir eða á lagna stigi í menntu-
laginu. Þú mátt eist tópast hringja þá
persónu upp, og alls ekki tala til þeirra í
friminu, þó þú leggir eitthvað á hjarta
og þú málir þeim. - Þessu gleiðg. af að hringja
það er stór óvifni af honum að þú.
Líði þú sem best. Þú einleg setur þú
þú klokka til frjattab. þú þú G. Thlaessen

Skemilja J. seyt.

Borups - Allie 251 BI

26. ágúst 1931

Kæri frændi minn.

Sjá í þessu íslenska blád. Það
gengur allt sem allna heffileg-
ast heima. Alveg eins og þú
áttir von á að þessu hiski, sem
varð í meirihluta. - Heimskan í
mjer að treysta nokkru orði sösi-
alista. - Jeg frjetti úr bojafi til
Flygningis úr Hafnarfirði, sem
býr hjér í sömu götu og jeg, að
nú ærni talid eist að Jónas
gródi ráðherra áfram og svo

þóttist Ásgvein Ásgveinsson
í hópin. Þeir náða öllu þessum
herra, von er að höfðingjum væri
viktakar í forsetastölnum. Þetta
er að fara, þeir svifast enkið
Hart er að eiga tilkölulega fleiri
af ^(helgum enu áðrar kjöttis) motum monnum, en hafa þeir
ekki fullkominn vot. - Hvannigvít
er þessa eidd, frændi? - Múskod
er, að kosningarjetturinn sje
ofvísur. - Þegar eidd konur fengum
kosningarjett, þá fjólk allur óvita
almúgi um leið á gang þessing-
um; aumingarnir þessingarlaua,
sem heft er að tryggja og sveigja
eins og blautt skinn, þeir fá að

eiga hlutdeild í þrá, hvenjir eigi
að stjórna landinu. Þeir góðu
menn P. frá D. og fleiri eru komnu
Kossingarmálinu fram, frömdu
þá óhæfu, að telja okkur kaem-
menningu en^{nu} með þrælunum.

Nú er jeg angarver út af
ástandinu á þýskal. ekki séðs en
heima. Þetta er of mikil þjód til að
fara að hitlinganna sid. Min
von stendur til Þórnings og þeirna
berða manna. - Finst þjór ekki óhæf-
ilegt af Páfaaldinu að sanna á móti
Mussolini? - Jy er líka veid yfir, þórnar
illa Páfin kemur fram í Þórnarjettinda
málum, hann stípi að vita, að ef
Konungur tekst að gjöra samfát sín á
mudal, hotta þórnarveg að fæða börn og

þava að gefa sig allar eitt stjórnáttun.
Kvenþjóðin í menningalöndunum heit
að þessum og kastar trúnni þessum en
þessum. — En kvenmenn mega
ekki ganga í líd með sósíalíttum
2da Comunistum eins og Briet því.
líkt er svísvíðilegt. Þó þeir
háv hafi gefið kalla þessum. Stund
ars mun hún þar njóta Laufeyjar,
sem kom í stað útyáfu af þessum
þessum náfronkera P. Benediktssonar. —

Því þessum þetta eras í míj.
Því þessum þessum að verða þessum
þessum því þessum þessum frá míj.
Langi þessum allt að óskunni, þessum
þessum míj og þessum þessum þessum
allt elskalegt og skemundif. á öllum þessum.
Því þessum. Öttopstís Þessum Árssen.

Skjala 17. sept.

Borups-Allée 251 b I

6. sept 1931.

Kæri frændi minn.

Þessu þakker fyrir br.
þitt frá 1. p. m. Það var
vel gjört af þjer að skrifa
stær eptir heimkomuna.
Aðvitað eru önnun kaf-
inn og hálf þreyttur eptir
að sjá og skoða; það tekur
ur tíma að kynna sjer
söfn til gagns. — Þeg

var einu sinni viku í Trier,
sem þeir kalla Róm Norð-
urlanda, til að skoða þar
söfnin og 6 daga í Münster
í Westfalen. - Eins og þú veit,
er borgin Trier í Moseldalnum.
En þar er í söfnum margt
merkilegt gnafið upp úr
gömlum farvegum Rínar-
flótsins, þó mest sjá af
þeim hlutum í Bonn.

Trier er annars einna allna
merkilegasta borg, sem jeg
hef sjáð, sá þeir óviðjafn-
anlegna fornmenja.

Mikið þakka jeg fyrir
brjefspjalsið frá Heideb.
það er ein hin fegursta
mynd, sem jeg hef séð frá
Ríkin og Rínandalnum.

Í svipinn háfa það ver-
ið vonbrigði að hitta ekki
vininn í Leipzig, þar sem
hann er þessi ágætis máð-
ur, en að örurleifi er, að
munnálit, best að vera einn,
treysta á eigin mátt, finna
út úr og ræða fram ^{sjálfur} ur öllu,
skýla eptir fönqum, að þjes

er alóvannar ferðamaður
og látastæra alveg vankunnur
andi í þjósku. Þú er oft góð
skemmtun að heyrna dómanna
um sjálfan sig og líka gær-
legt.

Stunt er ástandið heima.
Sonur Þriestar hefur ekki orð-
ið til blessunar, þó hann ^{lofði} ^{minni} ^{þú} ^{þú}
í bordinu. En þeir fagna ánd-
skotinu og Dansturninu, eins-
og sendur í gamla krossing-
vísu, sem nú mátti sýnja.

Þú hlakka til, að heyrna,
álit þitt á stjórnum lína og á
ástandinu á þjósku, og heima.
Kveð þig með bezlu okkum og kveðjum
þín einleg ^{þú} ^{þú}
Gust. Arason

Skjala 12. októbr. 1931

Borgars-Allée 251 B

27. Sept 1931.

Ætífrænda minn.

Jeg þakka þig hið besta
fyrir boð þitt frá 17. þ. m.
Þú hefur haft vefs. Það er
ekki lætt að komast hjá þér,
þegar annað vefs er sjöðandi
hita og hina skundina svalt.
Von að þú farir örlega með
heilsumu og sjert, öndum vel þú
frískur aftur. Ísland má
ekki missa þig, hvað sem öðru
líður.

Nei, jeg hefur ekkert séð

i blöðumunum hjér um gæmar
ganginn gagnvart Þorvingum og
varð frá mjer numin af frá
bögn þinni; þú settir mjer það
allt svo lifandi fyrir sjónir,
að mjer dæmst, að jeg sjálf
hefa verið þarna með þessum
mínum. Jeg fé það ekki góði
fall þar, að þú komast ó-
stremmdis, já, alveg ósmert-
in, ár þessu uppóti, þar um
þú lentust í höfnum. Þú þekka
lögseglan er fyrir ták. Líklega
hefur það nú samt verið fram-
komu þinni og einkennileg
fyrir manns farsí að þakka,
að þú slappst svo ná vel.

(66k) Þy þessi Eggert, hef kemt
honum að skrifa; hann var
gott barn, en grobbinn,
þá ekki líkur hinum Ósköp-
renum; þá hefur nátturlega
^{kynt} ~~aldris~~ hann í essinu sinnu,
reigann þann og mjóset nor að
halda, að hann voði sjer ekki
mjög langt frammi fyrir
þjer. — En svo þy þiki að Egg-
ert, þá álit þeg hann, þjer að seyr,
als engan söngmann. Hann
hefur aldrei komist á njet
lag með að taka tónana.
Í þám orðum sagt, hann
hljóðar en syngur ekki.

Ham, Eggert, gjörði samt
mestu lukku í París. — Það
var alveg nýnami fyrir
Frakkann að heyra regluf.
náttúrulegan söng, bánorð-
inn af öllum lærdomi.

Jón páter Sveinsson skrifaði
aði mér lof um Eggert og
fallvissaði mig um, að hann
hefði gjört Íslandi söma
Eggert var gefur áskinn með
blómum og lófaklappi og
hann bravó hrópun. —

Íslenski tekstinn ínteres-
sandi. Frakkinn þóttist
heyra íslenskan söng,
almísa sönnun.

II En þá skil þig vel að þú
sje illa við vini okkar þjóð-
venjana, þá er þeir þannig
líka í meina lagi, þjóðv.
Latur ekki frama frunta
fara að bera angast þá
bulla á borð fyrir sig og
segja sjer, að þetta sjer
dýrindis sjettur, þeir kunna
sjálfir góð skil á hlutanum.
Þýskaland er enginn at-
ur fyrir ómerntaða of-
látunga og angungapa.
Þeir eru ágætir kennarar,
þjóðvenjar, þá vita allir,

Leitingum lonirkuengi þad vitarallis

(þær allis ad venacint.)

þó eru leitingjarnir, me
svo ósvífur ad reita því.
þá, meir ad segja, þykjast
alls ekkert hafa lent af þeim

Ekki get þy ad þái gjört,
ad þy þr með Mussolini al-
gjörlega i deilum i við þinn
heilaga föður. Mig langar
við, ad mennur kemir ásku-
lidnam, þær hafa aðeins of-
irbort meantur og af illri
meðferð, en þær yfirleitt
hjártalansar og lögnaðar ein
og aðundis konur. — Ital-
ia þarf víst en þær stund

að vera í umbúðum Miss:
ólinis, þó vel sje kjipt í lið,
er betna að vera umbúðir
fyrst í stað. - Stundastel
jag vist, að kirkjulega
Ófrælsis sje hið allra óberi-
legasta ófrælsis vegna óheil-
indama. Uppeldi er svikið,
vegna peningagræði og þau
er óvitunum innvottar falsk-
ar politískar skoðanir. Fljót
í Danmörku eru numustöla,
komin í fyrirlitningu. Börn
erid eanhjört og svelt. Flens-
an afleit í almúgastötanum.
Mjör er en minnistott Drey-
fusmálið, þá var jafn ný orð.

þin gamla stöpski's Búlförvaran

in kápólste. Þy trúið er ekki
að Dreifus veri sekur, hafði
fengið þá skóðun úr þýskum
blóðum. Það var hamast við
míg dag eftir dag. Franskur
prestur predikaði í kirkju-
landakirkjunum ^{í Landakirkjunum} þetta föstudagsvika
annars. Þetta var fjórðingur og
stóð á mig, þegar hann mæfði
nafnið Dreifus, sá þy að hann
var sel kunnur á Landak. ^{alla má}

Fannst ekki til hneðsla, þegar
lögreglan kem á móti og tekur með kylfu
úr á lofti. Það er fyrirtak að geta vel
stíllt sig undir slíkum kringumstæðum
og séður oft óvillidum, þegar hattu ber á
höndum. Ögert hefur ondu hneðdastel
þy síst þrobbanar eru huglaustir.
Fannst ekki hart á nasa mínu og gleyma
ekki að segja mjer frá í talia og þinni
skóðun á hnefunum þar og hneðslinu

Skripa 22-nóv.

Borups-Allée 251-61

15. nóv. 1931

Kæri frændi minn.

Jeg þakka þjer innilega fyrir síðasta br. þitt, dags. 12. Jan. Þess mánað hef þú mig verið lást inn og legið mitt fyrir. Það er bólgur í höfni föti, sem þú nú lengi hefur áanda fyrir. Líklega reynt ofmitt á fötinn, þegar þú var að spinn vesturinn. En nú er reynt að batna aftur, þó þú elski hafi leitað lækis. Guð launi þjer og gleði þig fyrir, að skrifa mér slík brjef og þú gjörir. Mitt hef þú lesið br.

Síðasta frá 12. f. en. Þog mikid
hefur það skipt fyrir mig. -
Jeg var ekkert tekyn á, að nazi-
kreifingin væri stölinz fasismans,
en jeg hafði álit á fasismanum
af því, heljan Mussolini hafði
innleitt hann á Ítalía og um leið
breytt illa menntuðum skrið í
lögklyðna ænem. Hef jeg nazi-
kreifingin væri gætt, og var
mig þá illa við hana. -

Þrjú þitt hef jeg lesið svo opt
að jeg kom það utaná, það er í fyrsta
þið ~~er þið~~ mig hefur verið leiðbeint
af slíkri skild og það er jeg svo
þakklát fyrir, að jeg kasta þriðri
"inn um annað leynd og út um hitt." -

Nei, jeg færi mjær það í aqst. og
vegni að senda vitnani. - Jy á
engin ord ofis, hversu þakkamlega
jeg tæki að meina í þá átt og hversu
þagnadarsel jeg gæði ofis þæi. -
Jy þunfki að láta fötinn leggja flat-
ann, þæi hef jeg ekki getað skrifað; -
Það þindi mig meina, en að vera veit.

Hjer í blöðum stendur stöðugt
mikit um óeirðir hjá þæi í Berlín
og eridar um Þýskaland. Jy erona,
að þæi sgnar í gegnum það allt. -

Er það ekki óumflýjanlegt að láta
almúgan illa mermtáða hlýða lög-
unum í blindni, og hafa svipuna
á lofti ef út af ber? Kirknan kat-
þólsta, vill láta hlýða í blindni.
Lutherskirkeon, aðgarni í síðskift=

um er fyrir brogðid kominu
150 deildir eða meir. Þar þykist
hver túsant. hafa rjett fyrir sig.
Þið, sem ennó sjerfróðingar,
hljótið að hafa meiri skilyrði
til að stjórna, en hinar aðrir,
sem etki eru það, þó eitruis sjeru.
Stríðið hefur orðið Mussolini
skóli í stjórnarfrjirkomulagi.
Hann er kapiólskur maður; hann sjer
þuá glögg, þegar pólitískir, þess-
anses "þjónar seilast útfyrir
vertakning sinn, og misbeita
kirkjuvaldinu eftir sinu höfði.
Í kaup. kirkjunni gildir þessi sú
setning fyrir háa og láa: "hver mað-
ur sjer valdstjórninni hlýðinn;
valdstjórnin er frá Guði." —

II Kirkjan er skyldug til að
innræfa æskulýð og öllum mönnum
um hlýðni við forsettan, þar sem
ham er valdastjórn í Ítalíu.
Athafi klerkalýðsins er óhófil; í
jag er sáttur við páfann og
alla þessa launklippingu krossu-
ana. Þeir hafa brotið í laumi
heilug loford, það er miklu veru
en að vera sanntrúður; þeir eru
eignofar. — Þetta er ekki lítið í
hafi, að ala fólk upp í virðing-
leysu fyrir gildandi landslögum.
EKKI leyfa káp. prestar oss æmug-
anum nokkna sjálfstæða hugsum.
En hlýðnina við valastjórnina,
geta þeir ekki náðist á. Á því
sviði erum vjer frjálstir í landinu.

Stungja strakarnir, að þá
slikt fararvesti út í heingium, að
veg öflugt er það rjetta. - Þar mæðar
erum Íslendingar oft, að við uppbláir
ir og hnotrafullar yfir þekkingu sinni
ef þeir hafa komist til annara landa. -
Þú eigum gamalt orðtak: Svín fógr
yfir þín og kom aftur svín. - Þar
kobbhallar hefur líkast til ekki þrátt
mikið á ferðalagi sínu. Það er sagt,
að hann þori ekki til er fógr á þingi.
Það er þó gott, að allt þetta ungríði
fertil þýskaland, er ekki í heimsk
una hjer. Þar er heimsk þjóð. -
Okkur erum þeir óvinveittari, er
notkar önnur þjóð. - Það vildi þú
að Guð gæfi, að þeir fengu ekki
Grænland, heldur að bræður

okkar Nordmenn ferja þá
þeir eru eiginlega daglegasta
Norðurlanda þjóðin, Norðm.
Þeim er auðvitað gáfaðar og
frámuþskaraandi ^{og kunduð} fallegur,
en ekki eins afkastamikill.
Segðu mér þitt álit. -

Já hef engan Íslending sjáð,
síðan þú skrifaði þess síðast,
ekki einum sínu bróður þeim. Hann
er í miklu upp á haldi hjá J. Björns
sendikerra, þá hefur sagt mér, að
sjá þetta mikid til hans koma,
þá hann væri búið kunduð og gáfaðar.
Leiddu þetta stóðugastokulopti.

Það er þú á gott, að þú unis þjá vel.
Sjónu aldrei þápanampim? -
Það er aamt að vita, að þeir eru
komin í stríð, þar austurfrá.

18. nóv. - Sveinn sendik. fer til Eng-
lands ^{á morgun} ábrjettungar fyrir íslensku
stjórnina. Eyrslendingar eilífa ekki kaup
fiskinn okkar. Sláð er nú um að vera.
Ísland allt getur aðfla fiskið meir
en líkim hluta af því, sem mangra
þar þarf. -

^{í dag} Það stendur gleið líknað í blóðum ^{því}
á Gullvegfundi á Þingkalanda, svo ja
mínishafi ekki fundist síðan á Miðöld.
Má taka þetta trúanlegt? Verður það
þá ekki þjóð. til hagnis og líðreisnar?
Því á sóls dag. - Á þeim heita þunt á

Tréstandi þolinnaði þinni og
unbærar lyndi á öllum fráganginum
sendi þig þess þetta brjef og kveð
þig með innilegustu óskum að
götu í bráð og lengd, bestifnandi þinni
þín gamla öttisví, E. Þrasson

Borups-Allée 251-6 I

Íbúfa 13. des.

29. nóv. 1931.

Kari frandi minn.

Þó mikid gangi nú á hjá þér,
þá vona jeg þá, að þú sjert lif-
andi með Guðs kjálk og að þú
sleppir í gegnum stjórnmála-
eldinn á brendur, en augu þú
þúð regnuðu snertir. - Þetta

er meiri lífsveynsa fyrir þig,
heldurinn fjöldinn fer á allri tími.

Þetta þér imilega fyrir brjefid
frá 22. p. m. Það kom til mín að
morgni 24. sama. - Þá var jeg ein-
búin að lesa grein ^{visttal} í Polititiken, þann
sama dag, eftir gonguinsfullan
Dana. Þá var nú ekki hikandi,

mjer samst heimskan leka af þess
orði. Þendi þjer greinira til að
heyna þitt alit.

En hversu má þjer ekki of-
bjóða, þegar jeg namba fram
með erfið atviki, og legg á þau
dóm, frammi fyrir þjer. - Þeim
stöðu mundi þer þer ánda mig þvarð;
þú bregðar, með þáum orðum, sepp
þósi yfir málefnið, þess skýrir
það svo fyrir mjer, að jeg get
stadd mig og sjed viltu mins aegar.
- Af þekkingarleysi þana þjer inn á
villigötur. - Þat er þjer fyrir þess
orð um atvikið mikla. Nærstend
það glöyst fyrir mjer, hvers það er
mikilsaert atviki, og þessingur

i mikid; þez klakka til að þú
eblar e. t. v. að minnast á það
apter. þarna eit þez ekkent.

Steing er ordins leður a kommunistum.
Fá sér heldur fljótt, þessi þýðing klifa
að fara að hafa spita matris. - Þ. sendi
hona er í gandinum að tala um fiskinn.
i Skildis þ. ekki vera góður i náðir.
Stöð? - Ef stálar þez hefli orðið
við þú út af stjórnskrárbroti -
inn, hefi þú matt losa. Þein hjedun? Þú
þ. og þ. nassi erar þá kunnid. Ný þ. þ.
þez að berjast heima, þ. þ. og þ. þ.
- Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
- Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
ar heyrir. - Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
Dirigent "nema"? Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
Englendingum. Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
þá ein heimskan. - Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
um. Þ. þ. er skádur þ. þ. allar apter.
er meiri en allir Englar tilsaman.

Skripa 3. jan! 32

Borgars-Allé 251. C. I

16. des. 1931.

Kæri frændi minn.

Jeg þakka þér hjartan-
anlega fyrir bryf frá 13. þ.m.

Þú fræðir mig afinlega um
margt, sem mig þykir dýr-
mætt að bera steyn á, er ann-
ars ferri fram hjá lífsleið
minni. — Ekki hef jeg átt að
mig vel á neyðarmáttöfum
um þjóðverja. Jeg hringsmjót
í mótsögunum og öfgunum, „Poli-
tikur“, það er annað blaðið.

Þorjefin þín eru það einar, er
verulega fróðin mig. Það
gladdi mig, að þú hafðis á
ný verið í bosi hjá japanska
professorum. Auðvitað
hefur hann boðið þjer af þú,
hefur langað til að njóta þeir-
ar ánægju að tala við þig í nelli
þessar upplýsingar gat hann ást
fengið á annan hátt. Þetta er
aðferð hinna háu. - Þú hefur
in ham hefdi frott þig umsmarpt.
Mangt er að lena frá ókunnum
heimsaálfum. - Já, nú á jeg
hegra með að skilja stríðið